

Rovinná elektromagnetická vlna

- Pp., že celý prostor je vyplněn homogenním nevodivým prostředím o permitivitě ε a permeabilitě μ , ve kterém nejsou přítomny žádné volné náboje.

- M. r.:

$$\operatorname{div} \mathbf{D} = 0, \quad \operatorname{rot} \mathbf{H} = \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial t}, \quad \mathbf{D} = \varepsilon \mathbf{E},$$

$$\operatorname{rot} \mathbf{E} = -\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t}, \quad \operatorname{div} \mathbf{B} = 0, \quad \mathbf{B} = \mu \mathbf{H}.$$

- 2x aplikace rotace na 2. a 3. M. r.:

$$\operatorname{rot} \operatorname{rot} \mathbf{E} = -\frac{\partial}{\partial t} \operatorname{rot} \mathbf{B} = -\varepsilon \mu \frac{\partial^2 \mathbf{E}}{\partial t^2},$$

$$\operatorname{rot} \operatorname{rot} \mathbf{B} = \mu \frac{\partial}{\partial t} \operatorname{rot} \mathbf{D} = -\varepsilon \mu \frac{\partial^2 \mathbf{B}}{\partial t^2}.$$

- $\operatorname{rot} \operatorname{rot} \mathbf{F} = \operatorname{grad} \operatorname{div} \mathbf{F} - \Delta \mathbf{F}$; $\operatorname{div} \mathbf{E} = \operatorname{div} \mathbf{B} = 0$:

Rovinná elektromagnetická vlna

$$\Delta \mathbf{E} - \varepsilon\mu \frac{\partial^2 \mathbf{E}}{\partial t^2} = \mathbf{0}, \quad \Delta \mathbf{B} - \varepsilon\mu \frac{\partial^2 \mathbf{B}}{\partial t^2} = \mathbf{0}.$$

- vlnová rovnice pro \mathbf{E} i \mathbf{B} . Zapišeme rci obecně pro $f = \mathbf{E}, \mathbf{B}$.

$$\Delta f - \varepsilon\mu \frac{\partial^2 f}{\partial t^2} = 0.$$

- dosadíme obecný vztah pro rovinnou vlnou: $f(\xi) = f(\mathbf{s} \cdot \mathbf{r} - vt)$

- dostaneme: $(1 - \varepsilon\mu v^2) \frac{\partial^2 f}{\partial \xi^2} = 0.$

- rovnice bude splněna pro jakékoliv f , pokud $v = \frac{1}{\sqrt{\varepsilon\mu}}$

- Rovinná vlna je řešením vlnové rovnice.
- Jedná se jen o jedno z nekonečně mnoha možných řešení vlnové rovnice.
- Řešením je i libovolná lineární kombinace rovinných vln.

Rovinná elektromagnetická vlna

- \mathbf{E} a \mathbf{B} se mohou šířit prostředím jako rovinné vlny. Zapišeme rci obecně pro $f = \mathbf{E}, \mathbf{B}$.

- Fázová rychlost
$$v = \frac{1}{\sqrt{\epsilon \mu}}$$

- **Ve vakuu je fázová rychlost c .**
- Maxwell: souvislost fázové rychlosti vyplývající z rovnic elektromagnetického pole, s rychlostí světla ve vakuu není náhodná
- Hypotéza o *elektromagnetické povaze světla*.
- Šíření elektromagnetických vln (světla) v látkovém prostředí se obvykle charakterizuje (absolutním) **indexem lomu n** :

$$n = \frac{c}{v} = \sqrt{\epsilon_r \mu_r} .$$

- Protože pro většinu látek $\mu_r \approx 1$, $\epsilon_r \geq 1$, je $n \geq 1$ a **elektromagnetické vlny se šíří v látkovém prostředí pomaleji než ve vakuu.**

Rovinná elektromagnetická vlna

- Libovolné funkce $\mathbf{E}(\xi)$ a $\mathbf{B}(\xi)$ teoreticky nemusí vyhovovat celé soustavě M. r..
- Mezi prostorovými derivacemi a časovou derivací funkce $\mathbf{E}(\xi)$ platí vztahy:

$$\frac{\partial \mathbf{E}}{\partial x} = -\frac{s_x}{v} \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t}, \quad \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial y} = -\frac{s_y}{v} \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t}, \quad \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial z} = -\frac{s_z}{v} \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t}.$$

- Můžeme rot \mathbf{E} vyjádřit pomocí časové derivace:

$$\text{rot } \mathbf{E} = -\frac{1}{v} \left(\mathbf{s} \times \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t} \right) = -\frac{1}{v} \frac{\partial}{\partial t} (\mathbf{s} \times \mathbf{E})$$

- Porovnání se 3. M.r.: $\frac{\partial}{\partial t} (\mathbf{s} \times \mathbf{E}) = v \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t}$

- Integrace (int. konstanta = 0), analogicky pro \mathbf{E} i \mathbf{B} :

$$\mathbf{B} = \frac{1}{v} (\mathbf{s} \times \mathbf{E}).$$

$$\mathbf{E} = -v (\mathbf{s} \times \mathbf{B}).$$

Rovinná elektromagnetická vlna

- Rovinná elektromagnetická vlna *příčná, transverzální*.
- Vektory \mathbf{s} , \mathbf{E} , \mathbf{B} tvoří v napsaném pořadí pravotočivý ortogonální systém (v pravotočivém vztažném systému).
- \mathbf{B} je pseudovektor - nemění znaménko při inverzi souřadnic takže v levotočivém souřadném systému budou vektory tvořit levotočivý systém, a tedy fyzikální realita zůstane stejná.

- *Charakteristická impedance prostředí:*

$$Z = \frac{E}{H} = \mu v = \sqrt{\frac{\mu}{\epsilon}}$$

- Charakteristická impedance vakua:

$$Z_0 = \sqrt{\frac{\mu_0}{\epsilon_0}} = \mu_0 c = 120\pi (\Omega) = 377(\Omega)$$

- Prostředí šíření vln lze popisovat fázovou rychlostí v (respektive indexem lomu n) a charakteristickou impedancí Z .
- Hustota energie w a hustota toku energie \mathbf{S} :

$$w = \frac{E^2}{\mu v^2}, \quad \mathbf{S} = \frac{E^2}{\mu v} \mathbf{s} = w v \mathbf{s}$$

Monochromatická rovinná elektromagnetická vlna

$$\mathbf{E}(\mathbf{r}, \mathbf{t}) = E_0 \cos(\xi + \alpha) = E_0 \cos(\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - \omega t + \alpha)$$

- $\mathbf{k} = k\mathbf{s}$ vlnový vektor (k - vlnové číslo, úhlový vlnčet)
- $\omega = kv$ úhlová frekvence (v - fázová rychlost)
- α fázová konstanta (počáteční fáze)
- můžeme zavést různé fázové konstanty pro různé složky \mathbf{E} - polarizace vlny

$$\mathbf{E}(\mathbf{r}, \mathbf{t}) = E_0 \cos(\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - \omega t + \alpha)$$

- přehled vztahů (ν kmitočet, frekvence; σ vlnčet):

$$\omega = \frac{2\pi}{T} = 2\pi\nu \qquad k = \frac{2\pi}{\lambda} = 2\pi\sigma$$

- $\omega = kv$ *disperzní vztah* pro rovinnou monochromatickou el.-mg. vlnu a vyjadřuje souvislost časového a prostorového průběhu vlny.
- Pro jiné typy vln může disperzní vztah nabývat složitější podoby, zejména může fázová rychlost $v = \omega/k$ být funkcí úhlového kmitočtu ω nebo vlnového čísla k , tj. *nemusí být konstantní*.
- V takových případech mluvíme o *časové a prostorové disperzi* vlny.

Monochromatická rovinná elektromagnetická vlna

$$\mathbf{E}(\mathbf{r}, t) = E_0 \cos(\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - \omega t + \alpha)$$

- Najdeme odpovídající vztah pro \mathbf{B} :

$$\mathbf{B}(\mathbf{r}, t) = \frac{1}{v k} (\mathbf{k} \times \mathbf{E}) = \mathbf{B}_0 \cos(\mathbf{k} \cdot \mathbf{r} - \omega t + \alpha)$$

$$\mathbf{B}_0 = \frac{1}{\omega} \mathbf{k} \times \mathbf{E}_0$$

- \mathbf{E} a \mathbf{B} se mění v každém okamžiku a v každém bodě prostoru s touž fází, vektory \mathbf{E} a \mathbf{B} zůstávají **navzájem kolmé** a **společně kolmé ke směru šíření vlny**.
- Poměr amplitud i velikostí v každém okamžiku:

$$\frac{E_0}{B_0} = \frac{E}{B} = v$$

- **ve vakuu** $c = 299\,792\,458 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$

Monochromatická rovinná elektromagnetická vlna

- Zvolme kartézskou osu z ve směru šíření vlny \mathbf{k} . Vektory \mathbf{E} a \mathbf{B} leží tedy v rovině xy . Při splnění všech dosud odvozených obecných vztahů zůstává ještě neurčitost v poloze vektoru \mathbf{E} vůči osám x , y .
- Složky vektoru \mathbf{E} do směru os x a y můžeme obecně vyjádřit:

$$E_x = E_{x0} \cos(kz - \omega t + \alpha_1), \quad E_y = E_{y0} \cos(kz - \omega t + \alpha_2)$$

- E_{x0} a E_{y0} jsou amplitudy kmitů ve směru souřadných os, α_1 a α_2 **obecně různé** fázové konstanty.
- Označíme:

$$\varphi = kz - \omega t + \alpha_1$$

$$\delta = \alpha_2 - \alpha_1$$

- Potom:

$$E_x = E_{x0} \cos \varphi, \quad E_y = E_{y0} \cos(\varphi + \delta) = E_{y0} (\cos \varphi \cos \delta - \sin \varphi \sin \delta)$$

$$\sin^2 \varphi + \cos^2 \varphi = 1$$

Monochromatická rovinná elektromagnetická vlna

$$E_x = E_{x0} \cos \varphi, \quad E_y = E_{y0} \cos(\varphi + \delta) = E_{y0} (\cos \varphi \cos \delta - \sin \varphi \sin \delta)$$

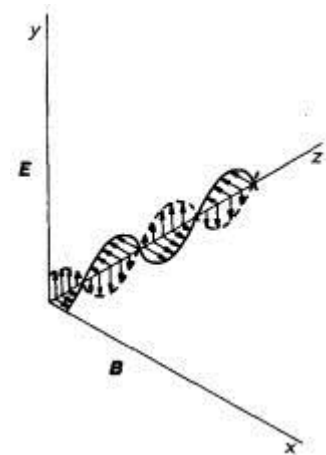
$$\sin^2 \varphi + \cos^2 \varphi = 1$$

$$\left(\frac{E_x}{E_{x0}} \right)^2 + \left(\frac{E_y}{E_{y0}} \right)^2 - \frac{2E_x E_y}{E_{x0} E_{y0}} \cos \delta = \sin^2 \delta$$

- Proměnné E_x a E_y nám v této rovnici udávají trajektorii pohybu koncového bodu vektoru \mathbf{E} v rovině xy .
- Rovnice představuje rovnici elipsy se středem v počátku souřadnic.
- Monochromatická vlna je obecně *elipticky polarizována*.
- Bude-li $\delta = n\pi$, kde n je celé číslo:

$$E_y = \frac{E_{y0}}{E_{x0}} E_x$$

- \mathbf{E} bude oscilovat podél přímky daného směru vzhledem k osám souřadnic. Říkáme, že taková vlna je *lineárně polarizována*.

Monochromatická rovinná elektromagnetická vlna

$$E_x = E_{x0} \cos \varphi, \quad E_y = E_{y0} \cos(\varphi + \delta) = E_{y0} (\cos \varphi \cos \delta - \sin \varphi \sin \delta)$$

$$\sin^2 \varphi + \cos^2 \varphi = 1$$

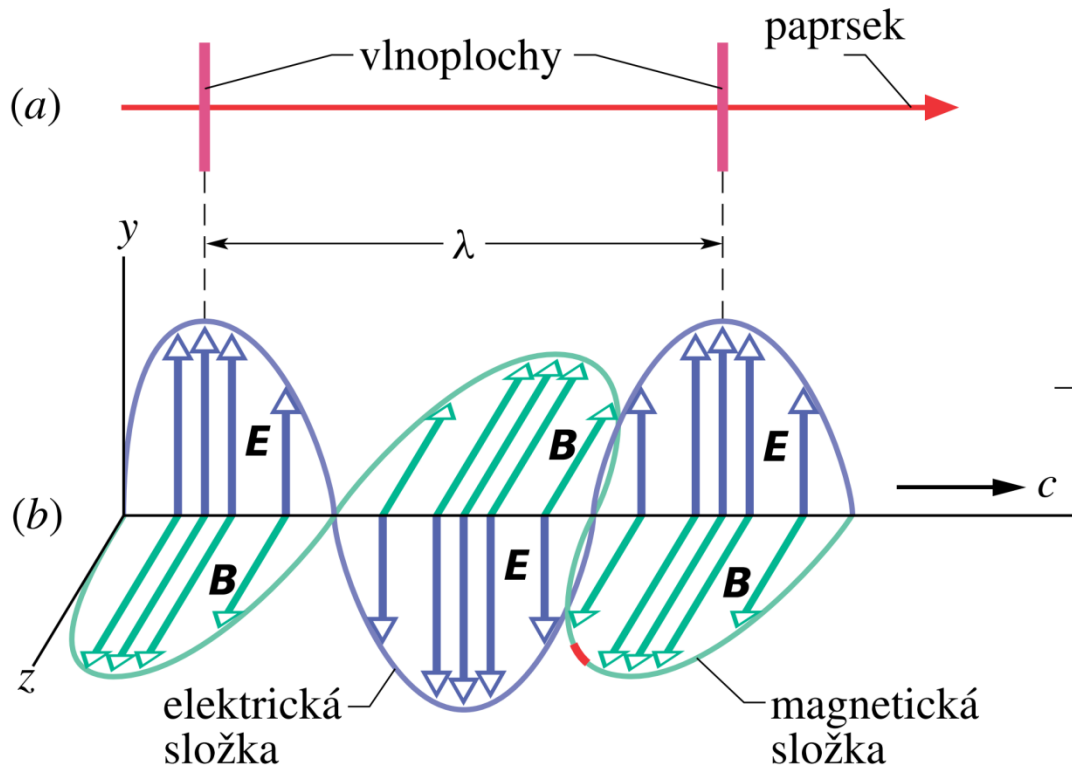
$$\left(\frac{E_x}{E_{x0}} \right)^2 + \left(\frac{E_y}{E_{y0}} \right)^2 - \frac{2E_x E_y}{E_{x0} E_{y0}} \cos \delta = \sin^2 \delta$$

- Proměnné E_x a E_y nám v této rovnici udávají trajektorii pohybu koncového bodu vektoru \mathbf{E} v rovině xy .
- Rovnice představuje rovnici elipsy se středem v počátku souřadnic.
- Monochromatická vlna je obecně *elipticky polarizována*.
- Bude-li $\delta = (n + \frac{1}{2})\pi$, kde n je celé číslo:

$$\left(\frac{E_x}{E_{x0}} \right)^2 + \left(\frac{E_y}{E_{y0}} \right)^2 = 1$$

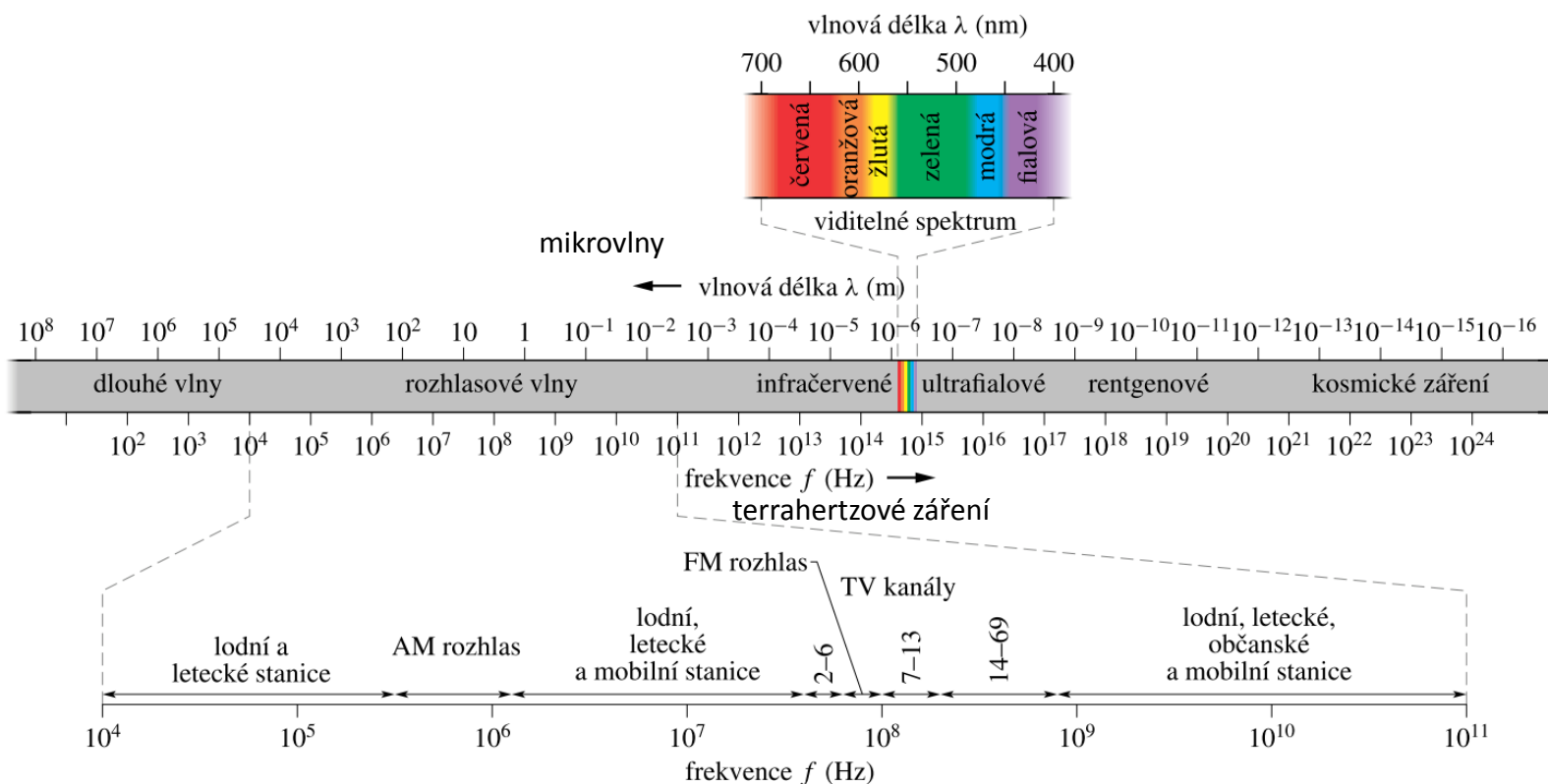
- Bude-li navíc $E_{x0} = E_{y0}$, bude koncový bod vektoru \mathbf{E} opisovat kružnici a vlna bude *kruhově polarizována*. Může být přitom jak pravotočivá, tak levotočivá.

Monochromatická rovinná elektromagnetická vlna

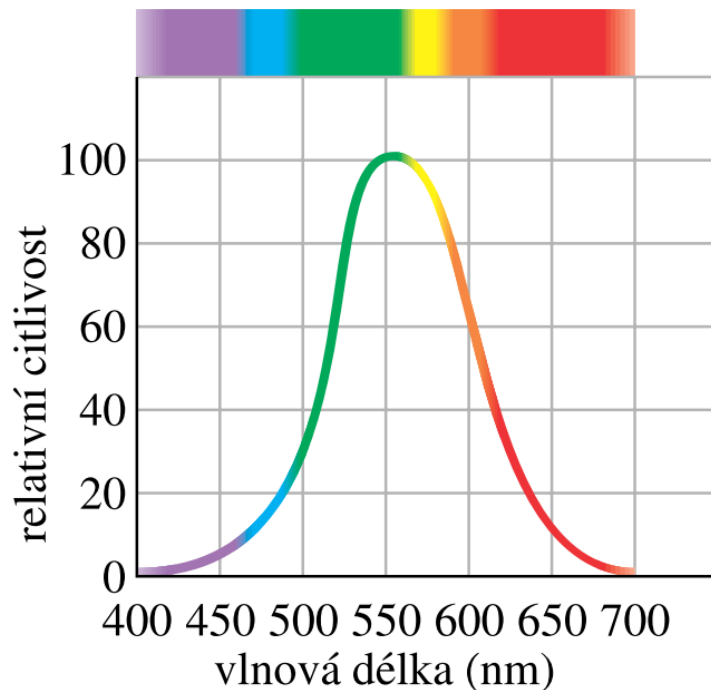

- *Lineárně polarizovaná* monochromatická vlna.

Spektrum elektromagnetických vln

Spektrum elektromagnetických vln

- Relativní citlivost lidského oka k elektromagnetickým vlnám různých vlnových délek (cca 430 - 690 nm). Tato část spektra je tvořena viditelným zářením.

Energie elektromagnetických vln (ve vakuu)

- Poyntingův vektor \mathbf{S}

$$\mathbf{S} = \frac{1}{\mu_0} \mathbf{E} \times \mathbf{B}$$

- velikost S :

$$S = \frac{1}{\mu_0} E B,$$

- okamžitý tok energie:

$$S = \frac{1}{c\mu_0} E^2$$

$$E = E_m \sin(kx - \omega t)$$

- časová střední hodnota toku energie: $I = \bar{S} = \frac{1}{c\mu_0} E_m^2 \overline{\sin^2(kx - \omega t)}$

$$\bar{S} = \frac{1}{2c\mu_0} E_m^2$$

- efektivní intenzita záření:

$$E_{\text{ef}} = \frac{E_m}{\sqrt{2}}$$

$$I = \frac{1}{c\mu_0} E_{\text{ef}}^2$$

Energie elektromagnetických vln

- Hustota energie elektrického a magnetického pole vlny je stejná:

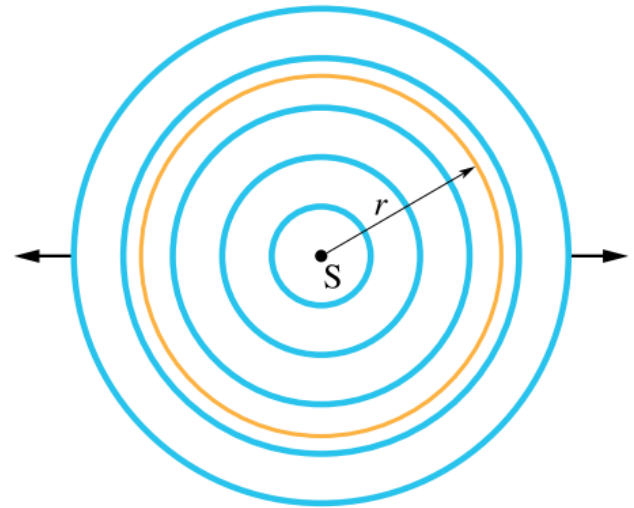
$$w_{\text{el}} = \frac{1}{2}\varepsilon_0 E^2 = \frac{1}{2}\varepsilon_0 (cB)^2 = \frac{1}{2}\varepsilon_0 \frac{1}{\mu_0\varepsilon_0} B^2 = \frac{B^2}{2\mu_0}.$$

Energie elektromagnetických vln

- Změna intenzity záření se vzdáleností - obecně složitý problém
- Pp. bodový zdroj vln, vyzařující izotropně - **kulové vlnoplochy**.
- Výkon zdroje P_s .
- Veškerá energie musí protéct příslušnou kulovou plochou.

$$I = \frac{P_s}{4\pi r^2}$$

- Intenzita záření vysílaného izotropním bodovým zdrojem klesá kvadraticky.

Tlak záření

- El.-mg. poli přísluší objemová hustota energie w a hustota hybnosti \mathbf{g} :

$$\mathbf{g} = \frac{\mathbf{S}}{v^2} = \frac{w}{v} \mathbf{s}$$

- el.-mg. záření dopadá kolmo na povrch látkového tělesa, v němž se toto záření zcela pohltí.
- Záření odevzdá za dobu Δt na části povrchu tělesa ΔS hybnost obsaženou v objemu

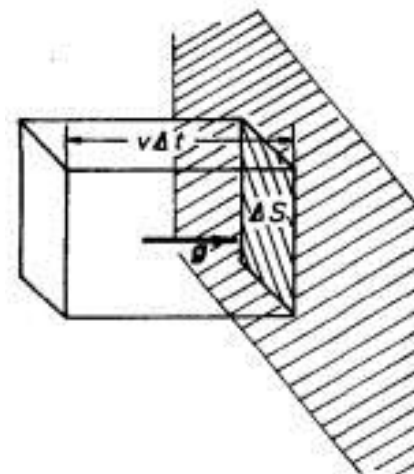
$$\Delta V = v \Delta t \Delta S$$

$$\Delta \mathbf{G} = \mathbf{g} \Delta V = w \Delta t \Delta S \mathbf{s}$$

- Odpovídající síla působící na těleso:

$$\mathbf{F} = \frac{d\mathbf{G}}{dt} = w \Delta S \mathbf{s}$$

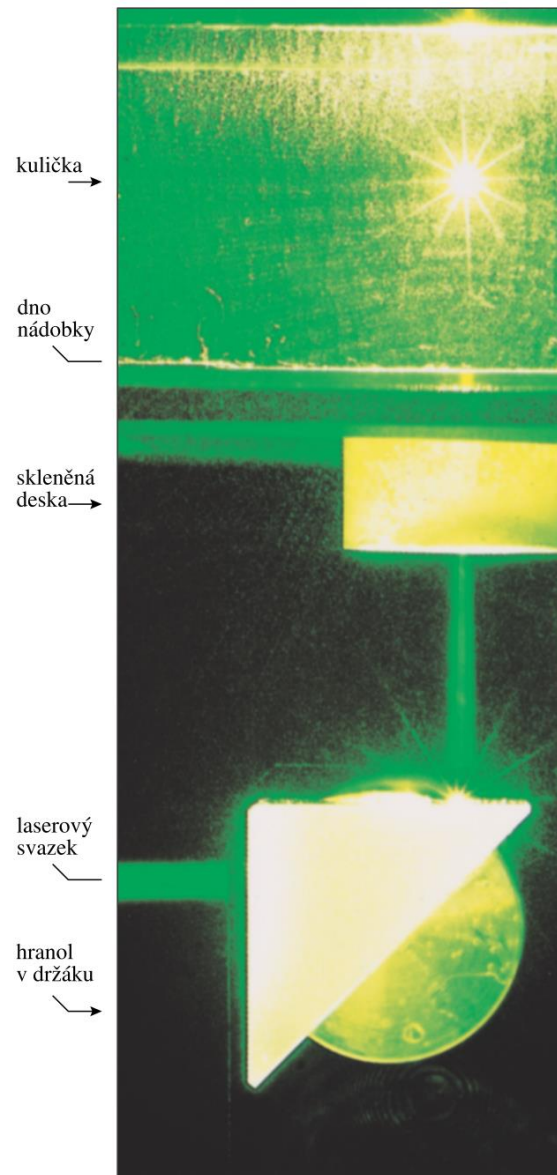
- Tlak síly: $p = \frac{F}{\Delta S} = w$

Tlak záření

- Záření vyvíjí na jednotku plochy povrchu tělesa tlak rovný hustotě energie rovinné vlny w .
- Je-li **povrch tělesa dokonale odrazivý**, změní se hybnost záření při odrazu na opačnou a **tlak se zdvojnásobí**.
- Je-li koeficient odrazu povrchu R , bude tento tlak roven $(1 + R)w$.
- Experimentální důkaz existence tlaku světla podal P. N. Lebeděv v r. 1899.
- Sluneční záření dopadající na povrch Země přináší výkon o plošné hustotě kolem 1 kW/m^2 (velikost Poyntingova vektoru), což odpovídá tlaku $3 \cdot 10^{-6} \text{ Pa}$.
- Současné výkonné lasery - okamžitá plošná hustota výkonu až 10^{19} W/m^2 , a tedy tlak záření $3 \cdot 10^{10} \text{ Pa}$.

$$S = wc = pc$$

Povrchový jev (skinefekt)

- Šíření el.-mg. vln ve vodivém prostředí.
- Má-li prostředí vodivost $\gamma \neq 0$, Ohmův zákon $\mathbf{j} = \gamma \mathbf{E}$, 2. M.r.:

$$\text{rot } \mathbf{H} = \gamma \mathbf{E} + \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial t}$$

- Stejně odvození jako pro vlnové rovnice: $\Delta \mathbf{E} - \varepsilon \mu \frac{\partial^2 \mathbf{E}}{\partial t^2} = \mathbf{0}$, $\Delta \mathbf{B} - \varepsilon \mu \frac{\partial^2 \mathbf{B}}{\partial t^2} = \mathbf{0}$.

$$\Delta \mathbf{E} - \mu \gamma \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t} - \varepsilon \mu \frac{\partial^2 \mathbf{E}}{\partial t^2} = \mathbf{0}$$

- Zobecněná vlnová rovnice.
- Popisuje šíření tlumené elektromagnetické vlny.
- Vzhledem k vodivosti prostředí mění se část energie vlny v Jouleovo teplo a amplituda vlny postupně slábne.

Povrchový jev (skinefekt)

- Pro velmi dobré vodiče a nepříliš vysoké kmitočty ($\omega \ll \gamma \varepsilon$) můžeme v rovnici zanedbat posuvný proud.

- Potom z rovnic $\text{rot } \mathbf{H} = \gamma \mathbf{E}$, $\text{rot } \mathbf{E} = -\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t}$

- s uvážením toho, že uvnitř vodiče $\text{div } \mathbf{E} = 0$:

$$\Delta \mathbf{E} - \mu \gamma \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t} = \mathbf{0}$$

- Pro harmonický průběh vlny: $\mathbf{E} = \mathbf{E}_0 e^{i \omega t}$

- Získáme rovnici pro časově nezávislý vektor \mathbf{E}_0 : $\Delta \mathbf{E}_0 - i \omega \mu \gamma \mathbf{E}_0 = \mathbf{0}$

- Necht' se pole šíří ve směru osy z a vektor \mathbf{E}_0 míří podél osy x .

- Obyčejná diferenciální rovnice 2. řádu.

Povrchový jev (skinefekt)

$$\frac{d^2 E_0}{dz^2} - i\omega\mu\gamma E_0 = 0$$

- řešení: $E_0 = C_1 e^{\alpha_1 z} + C_2 e^{\alpha_2 z}$

$$\alpha_{1,2} = \pm \sqrt{i\omega\mu\gamma} = \pm \sqrt{\frac{\omega\mu\gamma}{2}} (1+i) = \pm (1+i)\delta$$

$$E_0 = C_1 e^{\delta z} e^{i\delta z} + C_2 e^{-\delta z} e^{-i\delta z}$$

- Aby pole nenarůstalo do nekonečna, musíme položit $C_1 = 0$

$$E_x = C_2 e^{-\delta z} e^{i(\omega t - \delta z)}$$

- Proudová hustota

$$j_x = \gamma E_x = j_0 e^{-\delta z} e^{i(\omega t - \delta z)}$$

Povrchový jev (skinefekt)

- Při kolmém dopadu el.-mg. monochromatické rovinné vlny na hranici poloprostoru zaplněného vodivým prostředím bude složka elektrického pole rovnoběžná s rozhraním při pronikání do vodiče zmenšovat svou amplitudu s koeficientem útlumu:

$$\delta = \sqrt{\frac{\omega \mu \gamma}{2}}$$

- Při protékání střídavého elektrického proudu vodičem v kvazistacionárním přiblížení bude velikost proudové hustoty klesat exponenciálně v závislosti na vzdálenosti od povrchu vodiče. Převážná část proudu poteče tedy v povrchové vrstvě tloušťky $1/\delta$.
- Jde o takzvaný *povrchový jev (skinefekt, z angl. skin = kůže)* a projevuje se tím výrazněji, čím vyšší je kmitočet pole (v rámci použitého přiblížení) a vodivost vodiče.